

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3509/2024
12.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... чији је пуномоћник адвокат Малиша Лазаревић из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2978/23 од 09.04.2024. године, у седници одржаној 12.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против става првог пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2978/23 од 09.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против става првог пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2978/23 од 09.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2218/18 од 10.12.2020. године ставом I изреке одбијен је приговор ненадлежности. Ставом II изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због мање исплаћених плата за период од 01.10.2012. године до 01.09.2015. године исплати појединачне месечне износе означене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом III изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 364.550,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2978/23 од 09.04.2024. године ставом првим изреке потврђена је првостепена пресуда у делу става другог изреке којим је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због мање исплаћених плата за период од 01.10.2012. године до 01.09.2015. године исплати појединачне износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, а жалба тужене у том делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке као што је одбијен тужбени захтев у делу преко досуђених износа, за тражени период. Ставом трећим изреке потврђено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде и жалба тужене одбијена. Ставом четвртим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади

трошкове поступка по жалби у износу од 33.000,00 динара. Ставом петим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка по жалби у износу од 58.500,00 динара. Ставом шестим изреке обавезана је тужена да тужиоцу плати трошкове поступка по ревизији у износу од 33.000,00 динара.

Против потврђујућег дела наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позвајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је на основу одредбе члана 404. ЗПП утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као о изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23 – други закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачења права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је исплата неисплаћених разлика плате о ком праву тужиоца и о висини тражене накнаде су судови одлучили применом релевантних одредби материјалног права те су нижестепене одлуке у складу са ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења 21.05.2019. године (измењеним 13.10.2020. године). Према овом ставу лица, запослени који су пре ступања на рад у Службу за борбу против организованог криминала и Службу за откривање ратних злочина, били радно ангажовани у МУП-у имају право на двоструки износ плате, коју би остварили на пословима и задацима у том министарству, па се на њих има применити одредба члана 3. став 2. Уредбе о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежним за сузбијање организованог криминала, којом је прописано да запослени у Служби за сузбијање организованог криминала који нема својство овлашћеног службеног лица, има право на плату у двоструком износу плате која се обрачунава и исплаћује запосленом на одговарајућем радном месту у седишту тужене. Обрачун и висина досуђене накнаде од стране другостепеног суда није од утицаја код чињенице да је ревизију изјавила само тужена, против потврђујућег дела правоснажне пресуде.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 30.11.2015. године, а вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра те је Врховни суд је нашао да је ревизија тужене недозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић